

S - SAMEDI - SATURDAY - SAMSTAG 23 - 7 - 1977

K.O.H.G.K. DE PLATE
ARCHIEF

Inv. Nr. 2077/0186

Coll.Nr.
1177 A16 D1-3/11/1977-07

cko

CASINO-KURSAAL OOSTENDE

ZATERDAG - SAMEDI - SATURDAY - SAMSTAG 23.7.1977 21 h.

GALA OOSTENDSE PERSCLUB

ten bate van het K.W. „IBIS”

NORMAN GRANZ'

“JAZZ AT THE PHILHARMONIC”

ELLA FITZGERALD

OSCAR PETERSON

JOE PASS

TOMMY FLANAGAN TRIO

ELLA FITZGERALD

De „First Lady of jazz“ alias Ella Fitzgerald startte haar loopbaan als zo vele anderen. Op een januariavond in 1934 had er een zangwedstrijd voor amateurs plaats in het „Apollo Theatre“ in Harlem. De winnaar zou een vast contract krijgen bij de man die destijds het idool van het New York's publiek was, bandleider en drummer CHICK WEBB.

Als zeventienjarige kwam zij hals over kop uit Virginia, haar geboortestreek, om deel te nemen. Na enkele maten wist het talrijke publiek reeds wie de winnaar zou worden en meteen beschikte Chick Webb over een ongehoord talent en een toekomstige top-vedette.

Gedurende vijf jaar zou het best lopen, toen eindigde het samengaan wegens het tragisch overlijden van de bandleider.

Voor het feit gesteld, lag het voor de hand dat de groep van toen af haar naam zou dragen, aldus werd het „ELLA FITZGERALD AND HER SAVOY EIGHT“.

Na haar eerste plaat „Are you here to stay“ creëerde zij haar beroemdste wereldhit „A tisket, a tasket“, een kinderliedje dat haar tasje ergens heeft verloren.

Van toen af begon zij zich een wereldreputatie op te bouwen, die tot volle ontplooiing kwam enkele jaren na de oorlog, in 1949 om precies te zijn. Haar stem was in die vijftien jaar zo fascinerend veranderd, dat er uit Ella Fitzgerald een andere Ella Fitzgerald geboren was.

Met de kennismaking van jazzmanager NORMAN GRANZ, werd Ella dan een vaste waarde in de „Jazz at the Philharmonic“, een toernee waarmede Granz de jazzmuziek aan de wereld trachtte voor te stellen.

Haar specialiteit waarmede zij zich vooral liet opmerken, was dat zij haar stem zo virtuoos als een

instrument behandelde, men noemde dat „scat“ singing; de gekendste nummers daarin zijn „HOW HIGH THE MOON“, „OH LADY, BE GOOD“, „FLYING HOME“, „ST. LOUIS BLUES“ om er maar enkele te noemen.

Het „scat“ zingen of ook nog Bebop-vocals of „instrumental vocals“ werd een zulkdanig begrip, dat men, wanneer men het daarover had, aanstonds aan de „First Lady“ dacht.

Ella Fitzgerald kon ook „sweet“ muziek zingen. Daarvan getuigen haar uitzonderlijke „Song Books“ de onvergetelijke melodieën van GEORGE AND IRA GERSHWIN, de muziek van COLE PORTER, IRVING BERLIN, DUKE ELLINGTON, RODGERS & HART en zo vele meer.

In het oog springend waren vooral nummertjes zoals „MR. PAGANINI“ „MACK THE KNIFE“, „LULLABY OF BROADWAY“, „MY FUNNY VALENTINE“, „DONT'T BLAME ME“, „THE MAN I LOVE“ — om „SUMMERTIME“ met de onvergetelijke LOUIS ARMSTRONG niet te vergeten.

SATCHMO is zeker een mijlpaal in haar leven geweest, juist zoals de trompettisten Charlie Shavers en Dizzy Gillespie het waren.

Bijzondere evenementen voor haar waren de optredens met grootse orkesten zoals COUNT BASIE en DUKE ELLINGTON, maar haar unieke improvisaties, haar muzikale phrases, haar lyrische vertellingen zijn het meest tot uiting gekomen wanneer zij optrad met een van haar grootste vrienden, OSCAR PETERSON. Zowel in de U.S.A. als in Europa traden zij samen op, tot zelfs in het verre Oosten toe.

„The First Lady of Song“ zoals zij ook wordt genoemd of zelfs haar Europese bijnaam „La Bella Ella“, wordt hier opnieuw door hem begeleid samen met het trio TOMMY FLANAGAN en gitarist JOE PASS, een garantie voor iets unieks.

(Oostendse Persclub)

ELLA FITZGERALD

A l'exception éventuelle de Louis Armstrong, ELLA FITZGERALD est l'artiste jazz la plus célèbre au monde.

Elle avait 17 ans et venait de triompher dans un concours de chant pour amateurs, quand Chick Webb l'engagea comme vocaliste dans son orchestre. En somme, un „teen-ager“ catapulté dans un des plus célèbres orchestres de l'époque.

Après la mort de Chick Webb, la direction de l'orchestre lui fut confiée, ce qui permit à ELLA de lancer sa chanson „A tisket, a tasket“ qui, en 1938, fut la „hit“ n° 1. Dès ce moment, sa réputation ne cessa de croître mais sa gloire mondiale elle la doit à Norman Granz qui la programma en vedette dans la production „JAZZ AT THE PHILHARMONIC“ et l'obligea à abandonner la chanson commerciale pour se consacrer uniquement à la musique typiquement jazz qui lui était innée.

L'année 1955 marque le début d'une carrière de super-vedette du disque. Des centaines d'albums — que les experts jugent parfaits à tous égards — sont vendus dans le monde entier.

Sa virtuosité vocale mise à part, ELLA FITZGERALD possède le don de broder des improvisations autour d'une mélodie, une spécialité réservée seulement aux grands instrumentistes. Elle jongle vraiment avec les intervalles et les combinaisons d'intervalles, ce qui théoriquement dépasse les possibilités d'une voix humaine.

C'est ainsi qu'elle a toujours eu un impact direct sur son auditoire et qu'à chaque fois elle impressionne, même un public de profanes. Voilà pourquoi ELLA FITZGERALD est la plus grande, pourquoi elle est unique, pourquoi son nom sera immortel dans l'histoire du jazz.

OSCAR PETERSON

Twaalf opeenvolgende jaren werd de op 12 augustus 1925, geboren Canadees, Oscar Peterson, verkozen tot de beste Jazz-pianist in de overgekende Magazine „DOWN BEAT“.

Vanaf zijn zesde jaar begon hij reeds met zijn klassieke vorming, maar bespeelde toen niet de piano, maar wel..... de trompet. Na 1 jaar evenwel diende hij dat instrument op te geven, want hij werd door TBC aangetast.

Zijn liefde voor de muziek stuwde hem vervolgens naar de piano; zeer vlug wisten zijn leraren welk vlees zij in de kuip hadden.

Op 14-jarige leeftijd, en na de hoofdprijs te hebben gewonnen, in een lokaal jazz-concours voor amateurs — kwam hij met een wekelijks programma van 15 minuten bij de radio.

Zeer vlug bekendheid verwervend werd hij in een der populairste Canadese orkesten van die tijd, de groep van JOHNNY HOLMES, opgenomen.

Zijn plaatselijke vermaardheid kende echo's tot in de Verenigde Staten en al vlug kwamen er uit die richting heel wat aanbiedingen overgewaaid. Toch duurde het tot in 1949 alvorens Peterson eindelijk toegaf en zijn eerste optreden bracht hij voor NORMAN GRANZ, de Amerikaanse Jazzmanager in „Jazz at the Philharmonic“ in de wereldberoemde CARNEGIE HALL.

Metten was de start gegeven voor een glorievolle internationale loopbaan. Zijn ongedwongenheid, vrijheid en tevens het beginsel- en eindvastheid waarin hij bepaalde thema's bracht, zijn improvisatische virtuositeit, zijn melodieuze contrasten zorgden ervoor, steeds voor bomvolle zalen te kunnen optreden en iedereen van bij het opengaan tot sluiten van het doek, te boeien.

Tijdens elke auditie of representatie bracht hij iets nieuws. Bovendien de piano bespeelde hij ook het orgel en zong op de gekende meeslepende wijze van de betreurde NAT KING COLE. Sterk musicus als hij was, zette hij zich aan het componeren en een der bekendste stukken „Canadian Suite“ bracht hem wereldvermaardheid.

(Oostendse Persclub)

OSCAR PETERSON

Né à Montréal (Canada), le 12.8.1925.

Gene Lees écrit dans le Down Beat : „S'il existe un pianiste ayant la vitesse technique de Peterson, il lui manque la force virile du „Blues“ inné; si par hasard, un pianiste possède cette force, il lui manquera cette maîtrise absolue de l'instrument“.

OSCAR PETERSON est indiscutablement le plus grand virtuose parmi les pianistes-jazz de notre époque.

A 6 ans, il joue de la trompette. Un an plus tard, il doit abandonner cet instrument pour un autre : le piano.

Après avoir gagné le premier prix dans un concours-jazz pour amateurs à l'âge de 14 ans, il est engagé par la Radio pour se produire pendant 15 minutes dans un programme hebdomadaire. C'est dans ces programmes qu'il se fit remarquer par le réputé John Holmes, qui l'engagea dans son orchestre de danse, où il resta pendant de longues années.

Son style et sa virtuosité firent écho aux Etats-Unis, mais il refusa toutes les offres qui lui parvinrent jusqu'au jour où Norman Granz le persuada de se produire dans sa production „JAZZ AT THE PHILHARMONIC“ au Carnegie Hall de New York.

C'était en 1949. Le succès fut immense et ouvrit à PETERSON les portes de la gloire. Ce qu'Earl Hines prétendait voici 40 ans, à savoir que „la main droite d'un pianiste est un instrument en soi-même“, PETERSON non seulement le confirma, mais le perfectionna.

Depuis Art Tatum, cet autre magicien du clavier — OSCAR PETERSON est le roi incontesté des virtuoses du jazz.

JOE PASS

Geboren te New Brunswick, New Jersey in 1929, wordt Joe Pass heden ten dage beschouwd als de onbetwistbare grootste Jazzgitarist ter wereld. Winnaar in de Down Beat Reader's Poll, Critic's Poll en de 15de jaarlijkse Reader's Poll of Swing Journal, bespeelt Joe Pass de gitaar met een ongelooflijke technische virtuositeit.

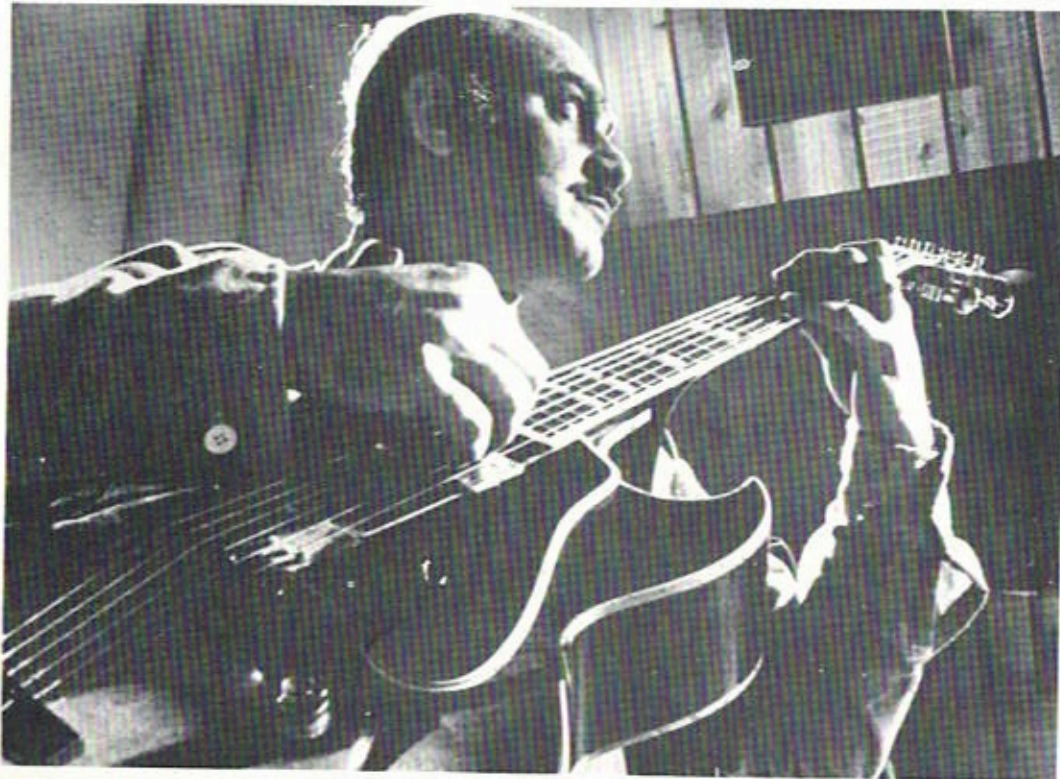
Geboren onder de naam JOSEPH ANTHONY JACOBI PASSALAUQA, kreeg hij zijn eerste gitaar geschenken op zijn 9de verjaardag. Een jaar later hoorde hij voor het eerst Django Reinhardt en werd zodanig aangegrepen door diens kunst, dat hij zich met volle overgave op zijn gitaar wierp.

Twintig jaar oud vond men Joe Pass terug op „52nd. Street”, waar hij een regelmatig partner was met ondermeer, Dizzy Gillespie, Charlie Parker, Coleman Hawkins en Art Tatum, in heel wat jamsessions, tot hij in 1948 een vast engagement tekende bij de RAY MC KINLEY'S BAND.

In de jaren 60 treft men hem regelmatig in de platenstudios te Los Angeles, maar na een zekere tijd werd hij dat werk beu en vervoegde voor 2 jaar de fameuse groep van GEORGE SHEARING. Hier bijzonder kwam zijn talent op de voorgrond, zodat hij op aanbeveling van OSCAR PETERSON, vast werd aangeworven door NORMAN GRANZ'S PABLO RECORDS.

Een eerste uitstekend resultaat werd het platenalbum „The Trio” met Peterson en bassist Niels Pedersen, vervolgens ging hij op toer met deze Oscar Peterson, Ray Brown en Louis Bellson, om uiteindelijk een vaste waarde te worden op de rondreizen van ELLA FITZGERALD, COUNT BASIE en natuurlijk PETERSON.

(Oostendse Persclub)

JOE PASS

Né à New Brunswick, New Jersey, en 1929.

JOE PASS est considéré actuellement comme le plus grand guitariste-jazz au monde. Il a développé un style et une virtuosité technique uniques dans l'histoire de la guitare.

De son vrai nom : Joseph Anthony Jacobi Passalacqua, il reçoit sa première guitare pour son neuvième anniversaire.

A 10 ans, il entend pour la première fois l'illustre Django Reinhardt. Il est tellement impressionné qu'il se met à l'étude avec un réel acharnement. A tout prix, il veut acquérir la virtuosité de Django..... et y réussit.

A 20 ans, il participe aux „jam-sessions" dans la 52ème Rue de New York avec Dizzy Gillespie, Charlie Parker et Coleman Hawkins.

En 1948, il signe un premier contrat avec l'orchestre de Ray Mc Kinley, et dans les années 60, on le trouve régulièrement dans les studios des firmes de disques à Los Angeles. Bientôt lassé de ce genre de travail, il signe pour deux ans avec Georges Shearing.

Sur recommandation d'Oscar Peterson, il est engagé par la firme Pablo Records, dirigée par Norman Granz. Le premier résultat est un album intitulé „The Trio", avec Oscar Peterson, piano et Niels Pederson à la basse. Beaucoup d'autres albums suivront.

JOE PASS s'est ainsi tissé une réputation de concertiste-jazz et est constamment en tournée avec Ella Fitzgerald, Oscar Peterson et Count Basie : 4 géants du jazz.

TOMMY FLANAGAN

De te Detroit (U.S.A.) geboren Tommy Flanagan ving zijn muzikale loopbaan aan, op 6-jarige leeftijd.

Toen was zijn lievelingsinstrument de klarinet.

Vijf jaar lang bleef de op 16 maart 1930 tot leven gekomen musicus, dat blaasinstrument trouw; toen schakelde hij over op de piano en was juist op tijd om bij de moderne school aan te klampen.

1945 was het jaar, waarop hij zijn professionele start nam.

Met DEXTER CORDON aan zijn zijde kende hij dadelijk het succes, en nadat men hem beurtelings met de groepen van Lucky Thompson, Milt Jackson en Rudy Rutherford had zien optreden, wisten de insiders, dat een groots pianist de rangen vervoegd had.

Heel wat gekende jazz-men wilden Flanagan als begeleider.

Nadat hij zijn militaire dienst volbracht had, werkte hij voor Kenny Burrell, Oscar Pettiford en Bud Powell.

In kleine groepen zoals deze van Miles Davis, Tyree Glenn, Harry Edison en Jay Jay Johnson was hij het, die met zijn zuivere techniek, voor de samenhangigheid zorgde.

Zijn sterke „avant-garde“ neigingen, gekoppeld aan een uitzonderlijke improvisatie, maakte dat men hem als een bijzonder solist beschouwde.

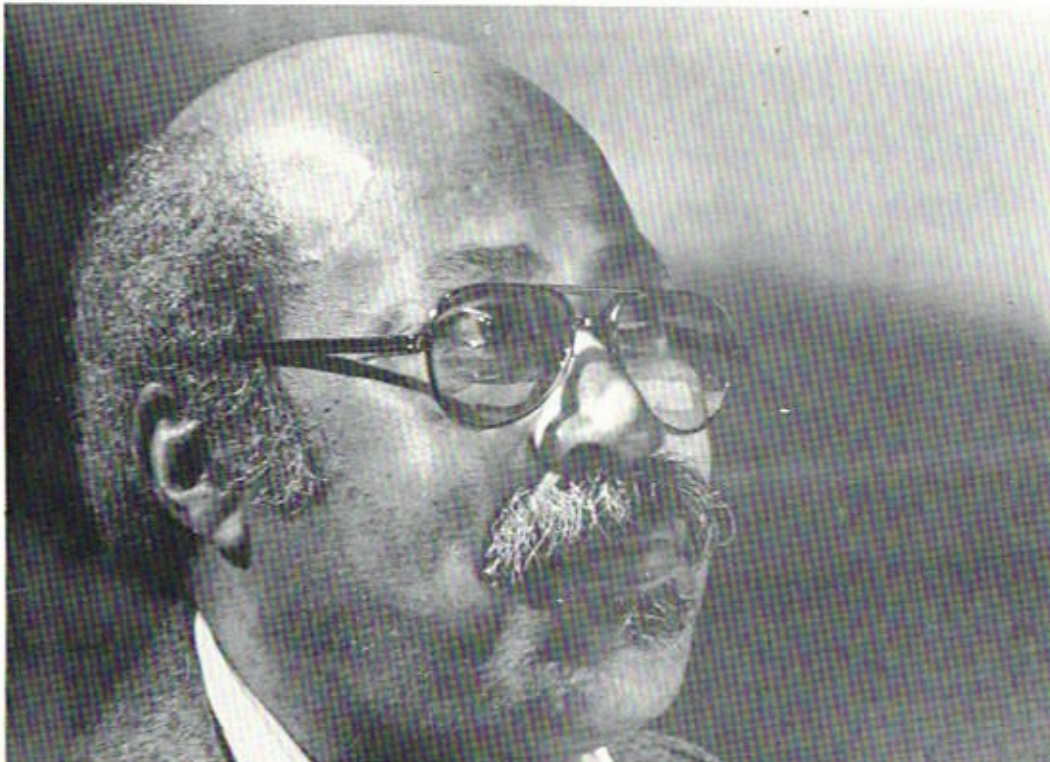
Dat was evenmin aan ELLA FITZGERALD voorbij gegaan.

In 1960 werd hij gevraagd als haar begeleider op te treden.

Gretig aanvaardde hij dit aanbod en wist zich in een minimum van tijd aan deze nieuwe taak aan te passen.

Zijn origineel talent bezorgde hem al gauw een even grote vermaardheid als toen hij, in de voorbije jaren als pianist in kleine combo's fungeerde.

(Oostendse Persclub)

TOMMY FLANAGAN

Pianiste — Né à Détroit le 16.3.1930. A l'âge de 6 ans, il joue déjà de la clarinette mais six années plus tard c'est le piano qu'il choisit. En 1945, il fait ses débuts comme musicien professionnel chez Dexter Gordon puis durant les trois années suivantes, on le voit à tour de rôle chez Lucky Thompson, Milt Jackson et Rudy Rutherford.

A l'issue de son service militaire, il rejoint le saxophoniste Billy Mitchell, puis Bud Powell, Miles Davies, Tyree Glenn, Jay Jackson et Harry Edison.

Jusqu'alors, TOMMY FLANAGAN s'était fait une réputation de bon soliste disposant d'une technique solide, d'un tempérament stable et déployant un style avant-garde. Pourtant, dès l'année 1960, il allait acquérir une seconde réputation : celle d'un accompagnateur exceptionnel en concerts-jazz.

C'est alors que la grande Ella Fitzgerald l'engage comme accompagnateur fixe. Bientôt, il se fait remarquer et attire l'attention des fans d'Ella par son jeu raffiné.

Sa réputation d'accompagnateur équivaut maintenant à celle de soliste, du temps où il se produisait avec les combos célèbres de l'époque.